

16. Joan Francesc Mira ha reflexionat en els seus assajos sobre la nostra realitat contemporània. Explica-ho.

Joan Francesc Mira (València, 1939) és una de les persones que més ha reflexionat sobre els canvis socials, en general, i, de manera especial, en el País Valencià. Antropòleg, sociòleg, historiador i escriptor, Mira parteix de les tesis fusterianes per a plantejar-se què és una nació, les relacions entre cultura i nació, i què hem estat, què som i què podem ser els valencians, així com la problemàtica de la nostra llengua. Posa èmfasi en els atacs despersonalitzadors i tendenciosos que els valencians hem de suportar periòdicament. Enmig d'intents mediocres de "reformular" les tesis del nostre suecà més universal, les reflexions de Mira són les més rigoroses i fonamentades. Ha investigat les transformacions que implica el pas del món rural tradicional al món urbà i industrialitzat. Entre les seues obres, podem destacar *Cultures, llengües i nacions* (1990) o *Crítica de la nació pura* (1984). Els seus articles, a la premsa valenciana o catalana, interpreten l'actualitat amb reflexions agudes, de forma que, més que columnes d'opinió, són com petits assajos. És, a més a més, un gran narrador. A *El desig i els dies* (1981) reflecteix forma de llarg monòleg les aspiracions i fracassos de la seua generació pel que fa a la construcció del País Valencià. A *Els treballs perduts* (1989) descriu la lluita del protagonista per mantenir els valors humans en una ciutat cada vegada més deshumanitzada i mercantilista. A *Borja Papa* (1996) retrata admirablement la intimitat, les ambicions i les frustracions de la família valenciana més influent i poderosa de la nostra historia.

[247 paraules]